

1.list Tesalonickým

¹ Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonienských v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. ² Díky činíme Bohu vždycky ze všech vás, zmínku činíce o vás na modlitbách našich, ³ Bez přestání pamatujícíe na skutek víry vaší, a na práci svaté lásky, a na trpělivost naděje Pána našeho Jezukrista, před Bohem a Otcem naším, ⁴ Věduce, bratří Bohu milí, o vyvolení vašem. ⁵ Nebo evangelium naše k vám nezáleželo toliko v slovu, ale i v moci, i v Duchu svatém, a v jistotě mnohé, jakož víte, jací jsme byli mezi vámi a to pro vás. ⁶ A vy následovníci naši i Páně učinění jste, přijavše slovo jeho ve mnohé úzkosti, s radostí Ducha svatého, ⁷ Takže jste učinění příklad dobrý všem věřícím v Macedonii a v Achaii. ⁸ Nebo od vás rozhlásilo se slovo Páně netoliko v Macedonii a v Achaii, ale i na všelikém místě víra vaše, kteráž jest v Boha, roznesla se, takže již nepotřebí nám o tom nic mluvíti. ⁹ Oniť zajisté sami o nás vyznávají, jaký byl příchod náš k vám a kterak jste se obrátili k Bohu od modloslužby, abyste sloužili Bohu živému a pravému, ¹⁰ A očekávali Syna jeho s nebe, kteréhož jest vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše, kterýž vysvobodil nás od hněvu budoucího.

2

¹ Nebo i vy sami víte, bratří, příchod náš k vám že jest nebyl daremný. ² Ale i prve trpěvše, a pohanění snáševše, (jakož víte) v městě Filippis, osvobodili jsme se v Bohu našem mluvití vám směle evangelium Boží, s mnohými odpory. ³ Napomínání zajisté naše nebylo z podvodu, ani z nečistoty, ani ve lsti. ⁴ Ale jakož Bůh nás hodné učinil toho, aby nám svěřeno bylo evangelium, takť mluvíme, ne jako lidem se líbíce, ale Bohu, kterýž zkušuje srdcí našich. ⁵ Anižť jsme zajisté kdy užívali řeči pochlebné, jakož víte, ani za příčinou něčeho lakomství provodili. Bůhť jest svědek. ⁶ Ani jsme hledali od lidí chvály, ani od vás, ani od jiných, ač jsme mohli vás obtěžovati, jako Kristovi apoštolé. ⁷ Ale byli jsme tiší mezi vámi, jako když matka chová dítky své. ⁸ Tak naklonění k vám byvše, hotovi jsme byli s velikou chutí, vydati vám netoliko evangelium Boží, ale také i duše naše, protože jste nám byli velmi milí. ⁹ Nebo pamatujete, bratří, na práci naši a ustávání. Ve dne i v noci zajisté pracovavše, proto abychom žádného z vás neobtěžovali, kázali jsme u vás evangelium Boží. ¹⁰ Vy jste svědkové toho i Bůh, kterak jsme svatě, a spravedlivě, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteříž jste uvěřili, ¹¹ Jakož víte, kterak jednoho každého z vás, jako otec dítek svých, napomínali jsme vás a potěšovali, ¹² I s osvědčováním, abyste chodili hodně Bohu, kterýž povolal vás do království svého a v slávu. ¹³ Protož i my díky činíme Bohu bez přestání,

že přijavše slovo Boží, kteréž jste slyšeli od nás, přijali jste ne jako slovo lidské, ale jakož v pravdě jest, jako slovo Boží, kterýžto i dílo své působí v vás věřících. ¹⁴ Vy zajisté, bratří, následovníci učinění jste církví Božích, kteréž jsou v Židovstvu, v Kristu Ježíši; neb jste takověž věci i vy trpěli od vašeho pokolení, jako i oni od Židů. ¹⁵ Kteříž jsou i Pána Ježíše zabili, i své vlastní proroky, a nás vyhnali, a Bohu se nelíbí, a všem lidem jsou odporní, ¹⁶ Nedopouštějíce nám mluvití pohanům, k tomu aby spaseni byli, aby tak vždy doplňovali hříchy své. Nebo vylit jest na ně hněv Boží konečný. ¹⁷ My pak, bratří, zbaveni byvše vás na chvíli tělem, ne srdcem, opravdověji usilovali jsme viděti tvář vaši s mnohou žádostí. ¹⁸ Protož chtěli jsme přijíti k vám, (zvláště já Pavel,) jednou i po druhé, ale překazil nám satan. ¹⁹ Nebo která jest naše naděje neb radost aneb koruna chlouby? Zdali ne i vy před obličejem Pána našeho Jezukrista v čas příchodu jeho? ²⁰ Vy jistě jste sláva naše i radost.

3

¹ Protož nemohše se déle zdržeti, za nejlepší se nám vidělo, abychom v Aténách pozůstali my sami, ² A poslali jsme Timotea, bratra našeho a služebníka Božího a pomocníka našeho v evangelium Kristovu, aby potvrdil vás a napomenul k tomu, což náleží víře vaší, ³ Aby se žádný nepohnul od ní v takových těchto souženích. Neb i sami víte, že jsme k tomu postaveni. ⁴ Ještě

zajisté, když jsme u vás byli, předpovídali jsme vám, že budeme souženi; jakož se i stalo, jakž víte. ⁵ Protož i já, nemoha se déle zdržeti, poslal jsem ho k vám, abych zvěděl o víře vaší, ať by snad nějak nepokoušel vás ten pokušitel, a tak aby nebyla daremná práce naše. ⁶ Nyní pak když k nám přišel Timoteus od vás a zvěstoval nám novinu veselou o víře a lásce vaší, a že nás připomínáte dobře, žádající vždycky nás viděti, jako také i my vás, ⁷ Protož potěšeni jsme z vás, bratří, ve všelikém soužení a nesnadnosti naší, skrze víru vaši. ⁸ Nebo aj, živi jsme, jestliže vy pevně stojíte v Pánu. ⁹ A jakým děkováním z vás můžeme se odměniti Bohu za všecku tu radost, kterouž radujeme se pro vás před obličejem Boha našeho, ¹⁰ Dnem i nocí přehorlivě modléce se, abychom uzřeli tvář vaši a doplnili to, čehož by se nedostávalo víře vaší? ¹¹ Sám pak Bůh a Otec náš, a Pán náš Ježíš Kristus spraviž cestu naši k vám. ¹² A vás tentýž Pán račiž rozmnožiti a rozhojniti v lásce, kterouž máte k sobě vespolek, i ke všechněm, jako i nás k vám, ¹³ Aby tak utvrzena byla srdce vaše neposkvrněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příští Pána našeho Jezukrista, se všemi svatými jeho.

4

¹ Dále pak, bratří, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli choditi a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhojnili více. ² Víte zajisté, jaká přikázání vydali jsme vám skrze Pána Ježíše. ³ Tať jest

zajisté vůle Boží, totiž posvěcení vaše, abyste se zdržovali od smilstva, ⁴ A aby uměl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v uctivosti, ⁵ Ne v libosti tělesných žádostí jako i pohané, kteříž Boha neznají; ⁶ A aby žádný neutiskal ani oklamával v jakémkoli jednání bratra svého, protože mstitel jest Pán všeho toho, jakož i předpověděli jsme vám a osvědčili. ⁷ Nebo nepovolal nás Bůh k nečistotě, ale ku posvěcení. ⁸ A protož kdo by pohrdal tímto, ne člověkem pohrdá, ale Bohem, kterýž i dal Ducha svého svatého nám. ⁹ O lásce pak bratrské není potřeba psáti vám; nebo jste vy již tomu od Boha naučeni, abyste milovali jedni druhé. ¹⁰ A jistě činíte to ke všechněm bratřím ve vsi Macedonii. Napomínámeť pak vás, bratří, abyste se v tom ještě více rozhojnili, ¹¹ A snažili se pokojni býti a hleděti toho, což komu náleží, a pracovati rukama svýma vlastními, jakož jsme přikázali vám, ¹² Tak abyste slušně chodili před těmi, kteříž jsou vně, a v ničemž abyste neměli nedostatku. ¹³ Nechcít pak, abyste nevěděli, bratří, o těch, kteříž zesnuli, abyste se nermoutili, jako i jiní, kteříž naděje nemají. ¹⁴ Nebo jakož věříme, že Ježíš umřel a z mrtvých vstal, takť Bůh i ty, kteříž by zesnuli v Ježíšovi, přivede s ním. ¹⁵ Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, že my, kteříž živi pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. ¹⁶ Nebo Pán náš s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví, kteříž jsou v Kristu, vstanou

nejprve. ¹⁷ Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvázeni budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětrí, a tak vždycky se Pánem budeme. ¹⁸ A protož potěšujtež jedni druhých těmito slovy.

5

¹ O časích pak a chvílech, bratří, nepotřebujete, aby vám psáno bylo. ² Nebo vy sami výborně víte, že ten den Páně jako zloděj v noci, tak přijde. ³ Neb když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zahynutí, jako bolest ženě těhotné, a neujdouť toho. ⁴ Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil. ⁵ Všickni vy synové světla jste a synové dne; nejsmeť synové noci, ani tmy. ⁶ Nespěmež tedy, jako i jiní, ale bděme a střízliví budme. ⁷ Nebo kteříž spí, v noci spí, a kteříž se opíjejí, v noci opilí jsou. ⁸ Ale my, synové dne jsouce, střízliví budme, oblečení jsouce v pancíř víry a lásky, a v lebku, jenž jest naděje spasení. ⁹ Nebo nepostavil nás Bůh k hněvu, ale k nabytí spasení, skrze Pána našeho Jezukrista, ¹⁰ Kterýž umřel za nás, abychom, buďto že bdíme, buďto že spíme, spolu s ním živi byli. ¹¹ Protož napomínejte se vespolek, a vzdělávejte jeden druhého, jakož i činíte. ¹² A prosímeť vás, bratří, znejtež ty, kteříž pracují mezi vámi, a předloženi jsou vám v Pánu, a napomínají vás, ¹³ A velice je milujte pro práci jejich. A mějte se k sobě vespolek pokojně. ¹⁴ A prosímeť vás, bratří, napomínejte z řádu vystupujících, potěšujte choulostivých, snášejte mdlé, trpělivě

se mějte ke všechněm. ¹⁵ Vizte, aby někdo zlého za zlé neodplacoval, ale vždycky účinnosti dokazujte, i k sobě vespolek i ke všechněm. ¹⁶ Vždycky se radujte, ¹⁷ Bez přestání se modlte, ¹⁸ Ze všeho díky číňte; nebo ta jest vůle Boží v Kristu Ježíši, aby se tak dalo od vás. ¹⁹ Ducha neuhašujte, ²⁰ Proroctvím nepohrdejte, ²¹ Všeho zkuste; což dobrého jest, toho se držte. ²² Od všeliké zlé tvárnosti se varujte. ²³ On pak Bůh pokoje posvětiž vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž. ²⁴ Věrnýť jest ten, jenž povolal vás, kterýž také i učiní to. ²⁵ Bratří, modlte se za nás. ²⁶ Pozdravte všech bratří v políbením svatém. ²⁷ Zavazujit vás skrze Pána, aby čten byl list tento všechněm bratřím svatým. ²⁸ Milost Pána našeho Jezukrista budiž s vámi. Amen. List první k Tessalonicenským psán jest v Aténách.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900